

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la ÎCCJ
14 iunie – 23 septembrie 2019

PROBA PRACTICĂ
Secția penală

25 august 2019

VARIANTA NR. 3

Prin sentința penală nr.44/P din data de 23 februarie 2018 a Curții de Apel C.– Secția penală, s-au dispus următoarele :

I. În baza art.291 alin.1 C.p., rap. la art.6, art.7 lit.b din Legea nr.78/2000 privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.p., art. 396 alin. 2 C.p.p. condamnarea inculpatului B. V. - la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

În baza art.67 alin.1 Cod penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice) lit. b (dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat), lit. g (dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii), lit. k (dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public) pe o perioadă de 4 (patru) ani, începând cu data rămânerii definitive a prezentei sentințe, conform art. 68 alin. 1 lit. b C.p.

În baza art. 65 alin. 1 C.p., s-a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice) lit. b (dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat), lit. g (dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii), lit. k (dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public) – pedeapsă ce urmează a se executa în condițiile art. 65 alin. 3 C.p.

În baza art. 91 alin. 1 C.p., s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe durata unui termen de supraveghere de 4 (patru) ani, termen care se calculează de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

S-a desemnat organ de supraveghere a condamnatului Serviciul de Probațiune din cadrul Tribunalului C.

În baza art.93 alin.1 C.p., s-a dispus ca pe durata termenului de supraveghere, condamnatul să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a.) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;
- b.) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c.) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d.) să comunice schimbarea locului de muncă;

e.) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 C.p., s-a impus condamnatului obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 C.p.p., pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă de 90 (nouăzeci) de zile lucrătoare în cadrul Primăriei Comunei L., Județul C. sau la Complexul Muzeal de Științe ale Naturii C.

Pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. 1 lit. c-e C.p., se vor comunica de către condamnat Serviciului de Probațiune din cadrul Tribunalului C.

S-a atras atenția organului desemnat cu supravegherea condamnatului asupra dispozițiilor art. 94 alin. 2,3,4 C.p.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. și art. 91 alin. 4 C.p., s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 alin. 1,4 C.p. în referire la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, a neexecutării obligațiilor ce îi revin sau săvârșirea unei noi infracțiuni pe parcursul termenului de supraveghere.

II. În baza art. 292 C.p., în referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000 privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art.41 C.p., 43 C.p. și art. 5 alin. 1 C.p., art. 396 alin. 2 C.p.p. condamnarea inculpatului D.R. la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

În baza art.67 alin.1 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit.a (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice) lit. b (dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat), lit. k (dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public) pe o perioadă de 4 (patru) ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 C.p., pe perioada executării pedepsei principale, cu titlu de pedeapsă accesorie, s-au interzis drepturile prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice) lit. b (dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat), lit.k (dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public).

S-a revocat suspendarea sub supraveghere a pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr.178/01.04.2008 pronunțată de Tribunalul C. în dosarul penal nr.1630/118/2007, definitivă prin decizia penală nr.4187 din data de 17.12.2008 și s-a dispus executarea în întregime a pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare, alăturat pedepsei de 3 ani închisoare, aplicată în prezenta cauză.

În final, inculpatul D.R. urmează a executa pedeapsa rezultantă de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni închisoare, în regim de detenție, conform art. 60 C.p.

În baza art. 67 alin. 2 C.p., s-a aplicat inculpatului D.R. pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice) lit. b (dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat), lit.k (dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public) pe o perioadă de 4 (patru) ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 C.p., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice

alte funcții publice) lit. b (dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat), lit. k (dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public), care se execută de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată executată.

În baza art. 291 alin. 2 C.p., s-a dispus confiscarea în solidar a sumei de 500 (cinci sute) euro de la inculpații B.V. și D.R.

Instanța de fond, în baza probelor administrate, a reținut - în esență - următoarea stare de fapt:

În perioada 01.01.2011 - 31.12.2012, inculpatul B.V., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria C., a fost delegat în funcția de execuție de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul C.

Din probatoriul cauzei a reieșit că, la data de 21.07.2011, inculpatul D.R. a fost oprit în trafic, pe DN 22 E87, la kilometrul 205, de către lucrători din cadrul Serviciului Rutier al Inspectoratului de Poliție al Județului T., în timp ce conducea autovehiculul marca Mitsubishi Pajero, având dovada de reținere a permisului de conducere expirată, motiv pentru care, pe numele inculpatului D.R. s-a întocmit dosarul penal nr. 3229/P/2011 care a fost înregistrat în evidențele Parchetului de pe lângă Judecătoria T.

La data de 20.09.2011, Serviciul Rutier - Compartimentul cercetări penale al Inspectoratului de Poliție al Județului T., prin martorul B T, a întocmit referatul cu propunere de scoatere de sub urmărire penală a învinuitului D.R. în baza dispozițiilor art. 18¹ din vechiul Cod penal, acesta fiind înaintat la Parchetul de pe lângă Judecătoria T. spre soluționare.

De la data trimerii dosarului spre soluționare la Parchetul de pe lângă Judecătoria T. - 20.09.2011 - și până la soluționarea acestuia de către procurorul de caz în data de 15.02.2012, când s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului D.R. pentru comiterea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul având permisul de conducere reținut în vederea suspendării prev. de art. 86 alin. 2 din O.U.G. nr.195/2002 și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ constând în amenda în cuantum de 1.000 lei - dosarul s-a aflat în lucru la procurorul de caz martorul S. D.

În acest context în anul 2012, inculpatul D.R. a contactat pe inculpatul B.V. căruia i-a comunicat că este cercetat într-un dosar al Parchetului de pe lângă Judecătoria T. pentru o infracțiune la regimul circulației pe drumurile publice, rugându-l, totodată, să îi intermedieze o relație la poliția sau parchetul respectiv pentru a-i ușura situația, propunere cu privire la care inculpatul B. V. a fost de acord.

Încă din cursul urmăririi penale inculpatul B.V. a declarat că îl cunoștea pe inculpatul D.R. din anii 1996 - 1997, respectiv din momentul angajării sale ca procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria C. și a susținut că inculpatul D.R. avea mai multe cunoștințe printre procurorii acestui parchet, lăudându-se cu aceasta, aspect confirmat și de declarația martorei T. Același inculpat a afirmat faptul că, din anul 1997 și până în anul 2011, a avut o relație de amiciție cu D.R., căruia i-a prezentat și familia sa.

La data de 10.02.2012, moment în care dosarul nr.3229/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria T se afla în lucru la procurorul de caz - martorul S.D - inculpatul D.R. s-a deplasat cu autoutilitara marca Renault Kangoo, a parcat în fața unei case care nu era a inculpatului B.V., situată pe o stradă perpendiculară pe cea pe care locuia inculpatul.

După ce inculpatul B.V. a urcat în mașină, inculpatul D.R. i-a remis acestuia respectiva sumă de 200 de euro, spunându-i „cum am vorbit”.

Inculpatul B.V. a luat banii, și i-a băgat în buzunar și imediat după ce a primit banii, procurorul B.V., a zis că „este în regulă” și „vorbim”.

Întâlnirea și cele discutate au fost înregistrate video și audio, prin mijloace proprii, de către inculpatul D.R. și apoi descărcate pe un hard disk în calculatorul acestuia; această înregistrare a fost descoperită de organele judiciare, după ce s-au sesizat din oficiu, după mai mult timp de la începerea urmăririi penale.

În aceeași zi, odată cu primirea sumei de 200 euro, inculpatul B.V. a primit de la inculpatul D.R. și o cerere formulată de acesta prin care solicita „*urgentarea soluționării cauzei*”, cerere pe care inculpatul B.V. a făcut o mențiune olografă „*D-na. Prim Procuror A....*”, și a transmis-o prin fax către Parchetul de pe lângă Judecătoria T.

În data de 05.03.2012, după comunicarea a soluției favorabile pentru inculpatul D.R. în dosarul nr. 3229/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria T, inculpatul D.R. i-a remis inculpatului B.V. cea de a doua tranșă din suma totală de 500 euro respectiv suma de 300 de euro.

Din probe rezultă că prima tranșă de 200 de euro din cei 500 de euro a fost dată de inculpatul D.R. inculpatului B.V. în data de 10.02.2012, înainte cu 5 zile de la data de 15.02.2012, iar cea de-a doua tranșă de 300 de euro a fost remisă la scurt timp după ce inculpatul D.R. a avut confirmarea obținerii soluției favorabile în dosarul sus-menționat, respectiv în data de 05.03.2012, după comunicarea acesteia la domiciliul inculpatului D.R. care s-a făcut prin afișare la data de 27.02.2012. (fila 148, vol. 3 din dosarul de UP).

Inculpatul D.R. a recunoscut faptele și, în martie 2015, a formulat un denunț cu privire la mai multe fapte de corupție, inclusiv cu privire la fapta ce face obiectul prezentului dosar, denunț depus în dosarul nr 447/P/2013 deschis la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C.

Inculpatul B.V. a recunoscut că a primit de la inculpatul D.R. suma totală de 500 euro, pe care a cheltuit-o când s-a deplasat într-un sejur în Bulgaria, însă a susținut că a acceptat banii respectivi întrucât inculpatul D.R. îi datora suma de 3.000 euro în urma unui împrumut pe care i-l acordase în anul 2011, motiv pentru care a profitat de solicitarea acestuia din urmă de a-l ajuta pentru a i se ușura situația în dosarul aflat în lucru la Parchetul de pe lângă Judecătoria T. pentru a-și recupera o parte din datorie.

În fața instanței de fond, inculpatul B.V. a declarat că ar fi primit suma de 500 de euro dintr-un împrumut mai vechi acordat inculpatului D.R. iar suma de 500 euro ar fi fost restituită lui tocmai pentru ca el (inculpatul B.V.) să-l ajute cu dosarul de la Parchetul de pe lângă Judecătoria T.

Același inculpat a susținut că prin promisiunea că-l va ajuta a încercat, în realitate, să-l inducă în eroare pe inculpatul D.R. pentru a-și putea recupera suma împrumutată.

Probele administrate au infirmat categoric existența unui împrumut, martorul T.T. arătând că, la sfârșitul anului 2015, inculpatul B.V. i-a cerut să declare că, în anul 2011, i-ar fi împrumutat suma de 3.000 euro pentru a-i da, la rândul său, inculpatului D.R.

S-a constatat, din actele și lucrările dosarului, că D.N.A. s-a sesizat din oficiu în această cauză în 24 februarie 2015.

Împotriva sentinței au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial C., precum și inculpații B.V. și D.R.

Parchetul a criticat sentința, apreciind-o ca nelegală prin prisma pedepselor aplicate inculpaților, acestea fiind sub minimul prevăzut de lege. De asemenea, s-a apreciat ca nelegală dispoziția de confiscare a sumei de 500 euro, solicitându-se aplicarea corectă a legii.

Inculpatul B.V. a criticat sentința atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, solicitând în principal desființarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare ori rejudecarea cauzei pe fond de instanța de apel, iar în subsidiar, achitarea în temeiul art.16 lit.b teza I C.p.p.

În esență, inculpatul a invocat următoarele motive: nelegalitatea compunerii completului de judecată având în vedere că sentința a fost semnată de președintele instanței, întrucât președintele completului de judecată se pensionase. Sub acest aspect a arătat, în sinteză, că dosarul

a fost judecat în complet de un judecător, pronunțarea hotărârii fiind făcută la data de 23.02.2018, iar sentința ar fi trebuit motivată de către același judecător. Numai că din adresa înaintată Înaltei Curți de către Curtea de Apel C. rezultă următoarele: la termenul din 09 ianuarie 2018 au avut loc dezbaterile, iar instanța de fond a amânat pronunțarea de mai multe ori, soluția fiind pronunțată în cele din urmă la data de 23 februarie 2018. Este adevărat că din adresa transmisă de curtea de apel rezultă că președintele completului a depus motivarea scrisă olograf la data de 23 mai 2018, însă din mențiunile sentinței reiese că a fost tehoredactată/dactilografată de grefier la data de 03 iulie 2018 și a fost comunicată inculpatului la data de 30 iulie 2018, după ce acesta a făcut mai multe diligențe de urgentare a comunicării hotărârii. Așadar, tehoredactarea sentinței s-a efectuat după emiterea decretului de eliberare din funcție prin pensionare a judecătorului - președinte de complet, începând cu data de 01 iunie 2018 și, în acest caz a fost semnată nelegal de președintele instanței; nelegalitatea aplicării pedepselor complementare și accesorii în condițiile în care textul incriminator prevede doar pedeapsa închisorii, fără pedepse complementare și accesorii, făcând referire cu titlu de exemplu la infracțiunea de luare de mită; nelegalitatea aplicării pedepsei complementare și pedepsei accesorii referitoare la art.66 lit. g) C.pen., deoarece nu s-a folosit de funcția deținută în acel moment, nici nu a discutat cu coinelatul ceva legat de funcția sa, ci în virtutea unor relații interpersonale situate în afara serviciului; a fost nelegal obligat la plata sumei de 500 de euro, în România plățile nu se fac în euro, iar el nu obține venituri în euro, moneda națională fiind leul.

În final, a susținut că este nevinovat în condițiile în care soluția adoptată de către procurorul în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria T. era una legală, situație în care intervenția lui directă, pe care de altfel nu o recunoaște, nu ar fi avut niciun efect și, în plus, susține faptul că nu rezultă în mod indubitabil că el i-ar fi promis inculpatului D.R. că va interveni la procurorul de caz, care avea spre soluționare dosarul nr. 3229/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria T.

Inculpatul D.R. a criticat sentința atât sub aspectul legalității, cât și al netemeinicii, solicitând, în principal, desființarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare ori rejudecarea cauzei pe fond de instanța de apel, iar în subsidiar, achitarea susținând că nu a fost reținută incidența prevederilor art. 292 alin. 2 din Codul penal.

În esență, inculpatul a invocat următoarele motive: nelegalitatea asistenței juridice și încălcarea dreptului la apărare în materia administrării probelor deoarece la unul dintre termene, la instanța de fond, a fost asistat de avocatul din oficiu desemnat încă de la primul termen, la acel termen fiind audiat unul dintre martorii audiați la urmărirea penală și propuși prin rechizitoriu, martor care și-a menținut integral declarația de la urmărirea penală. Este adevărat că a fost de acord cu asistarea de către avocatul din oficiu, avocatul său ales fiind la un simpozion în Franța, dar a avut în vedere și că, la începutul judecății, el și avocatul lui ales au menționat că nu contestă declarația acelui martor dată la urmărirea penală (proba fiind însă contestată de coinelatul B.V.). La următorul termen, avocatul său ales a solicitat reaudierea respectivului martor însă instanța a respins cererea.

A mai arătat inculpatul că judecata s-a făcut nelegal la fond și pentru un alt motiv: la unul dintre termene, când au fost audiați 2 martori propuși prin rechizitoriu, cu acordul avocaților și procurorului, instanța a declarat ședință nepublică. Din audierea înregistrării ședinței, care a fost depusă la dosarul de apel, și care nu este contestată de nimeni, rezultă că deși a fost declarată ședință nepublică, președintele nu a dispus ca persoanele aflate în sală să iasă în afara sălii, toate acestea rămânând în sala de judecată, astfel că a fost încălcat caracterul nepublic al ședinței de judecată.

Un alt motiv invocat s-a referit la încălcarea dispozițiilor legale privind termenul de redactare a hotărârii întrucât, deși pronunțată la data de 23.02.2018, motivarea și redactarea s-a făcut după luni de zile, nerespectarea termenului legal atrăgând decăderea din exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen.

Penultimul motiv de apel s-a referit la nelegala individualizare a pedepsei deoarece, pe de o parte, lui i s-a aplicat o pedeapsă cu un quantum mai mare decât a inculpatului – procuror condamnat pentru corupție, iar pe de altă parte, instanța – pentru egalitate de tratament juridic – ar fi trebui să dispună și pentru el, ca pentru coinalpatul din cauză, modalitatea de suspendare a executării pedepsei sub supraveghere.

Ultimul motiv de apel a constatat în critica referitoare la neaplicarea disp. art.292 alin.2 C. pen., el a făcut un denunț, deci nu trebuia să fie pedepsit din moment ce a denunțat faptele de corupție. A motivat inculpatul că a fost sincer încă de la începutul anchetei, a fost sincer chiar de la prima declarație, a recunoscut faptele arătând că a dat bani procurorului B.V. pentru „rezolvarea” dosarului, iar pentru denunțul făcut legea prevede că nu trebuie pedepsit pentru cumpărarea de influență.

Dezbaterile în apel au avut loc în data de 28 februarie 2019, iar pronunțarea decizie a avut loc la data de 07 martie 2019.

Notă: În speță s-a reținut ca legea mai favorabilă legea în vigoare la momentul soluționării cauzei, lege în raport de care se vor analiza criticile formulate.

La termenul când au avut loc dezbaterile, au fost prezenți ambii inculpați, fiecare asistat de un avocat ales, nu au fost formulate alte cereri ori excepții, nu au fost invocate din oficiu alte motive de apel, acordându-se cuvântul procurorului și părților pentru dezbateri, fiind susținute motivele de apel anterior arătate.

CERINȚE

Redactați decizia din data de 07 martie 2019, numai partea introductivă a deciziei (practica) și considerentele care vizează analiza instanței de apel asupra tuturor motivelor formulate de apelanți, inclusiv prin menționarea textelor de lege incidente.

De asemenea, se va indica motivat, inclusiv prin menționarea textelor de lege incidente, soluția ce se va pronunța asupra fiecăruia dintre apeluri, cu mențiunea că nu se va redacta dispozitivul deciziei în apel și nu va fi prezentată soluția instanței de fond (nu se va relua nici minuta/dispozitivul sentinței atacate, nu se va relua situația de fapt) și nici nu vor reluate motivele de apel, acestea fiind deja menționate în partea introductivă a deciziei.

Punctaj 10 puncte

Timp recomandat 3 ore

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la ÎCCJ
14 iunie – 23 septembrie 2019

BAREM

PROBA PRACTICĂ
Secția penală
25 august 2019

VARIANTA NR. 3

- I. Partea introductivă a deciziei 1 punct
- denumirea instanței, nr. deciziei și nr. dosarului 0,20 puncte;
 - felul și data ședinței de judecată. 0,20 puncte;
 - compunerea completului și participarea magistratului asistent și a procurorului 0,20 puncte
 - obiectul cauzei 0,20 puncte;
 - mențiunea ca dezbaterile au avut loc în ședința din data de 28 februarie 2019, fiind consemnate în încheierea de la acea dată ce face parte integrantă din decizie, precum și cea a stabilirii datei de pronunțare a hotărârii 0,20 puncte;
- II Considerentele deciziei.....9 puncte

- A. Apelul declarat de Ministerul Public..... 2,50 puncte

Critica privind nelegalitatea pedepselor aplicate inculpaților, respectiv faptul că acestea ar fi sub minimul prevăzut de lege este întemeiată **doar în ceea ce privește pe inculpatul B.V.**

Infrațiunea de trafic de influență prev. de art. 291 C.pen., se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Conform art.7 lit. b din Legea nr. 78/2000, fapta de trafic de influență comisă de o persoană care este judecător sau procuror se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime, drept urmare, fapta comisă de inculpatul B.V. are ca limite o pedeapsă cuprinsă între 2 ani și 8 luni închisoare până la 9 ani și 4 luni închisoare.

În aceste condiții, condamnarea inculpatului B. V. la o pedeapsă de 2 ani închisoare, fără reținerea niciunei circumstanțe atenuante sau a altei cauze de reducere a pedepsei, pentru comiterea infrațiunii de trafic de influență prev. de art. 6 și 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 Cod penal cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal, astfel cum a fost trimis în judecată, este

nelegală întrucât se situează sub minimul special al pedepsei pentru infracțiunea comisă, conform încadrării juridice reținută atât în rechizitoriu, cât și în sentința instanței de fond.1 punct

Pedeapsa aplicată inculpatului D.R este în limitele legale, deoarece conform art. 292 alin 1 Cod penal pedeapsa prevăzută este închisoarea de la 2 la 7 ani, situație în care motivul de apel referitor la inculpatul D.R. nu este întemeiat..... 0.50 puncte.

Este întemeiată critica referitoare la confiscarea în solidar a sumei de 500 euro pentru următoarele argumente:

Confiscarea specailă are caracter persoanl, fiind o consecința a răspunderii penale, solidaritatea inculpaților fiind specifică răspunderii civile.

De asemenea, soluția este greșită și din perspectiva faptului că singura persoană față de care se poate dispune soluția confiscării este inculpatul B.V. care a primit suma de 500 euro de la cumpărătorul de influență, inculpatul D.R., iar potrivit art. 291 alin.2 Cod penal, în cazul traficului de influență, banii primiți sunt supuși confiscării, iar dacă aceștia (cazul valutei) nu se găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.0,50 puncte

Soluția asupra apelului parchetului:

În temeiul art.421 alin. 2 lit. a din Cod de procedură penală se va admite apelul declarat de parchet și se va desființa în parte sentința atacată, în latură penală, și rejudecând se va aplica inculpatului B.V. o pedeapsă în limitele legale, respectiv de la 2 ani și 8 luni închisoare până la 9 ani și 4 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen., rap. la art. 6, art. 7 lit. b din legea nr. 78/2000., va înlătura confiscarea în solidar a sumei de 500 euro de la ambii inculpații, urmând să dispună confiscarea echivalentului sumei de 500 euro numai de la inculpatul B.V.....0,50 puncte

B. Apelul declarat de B.V.....3,25 puncte.

1. Conform art. 281 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, determină întotdeauna aplicarea nulității absolute, încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată.

Compunerea completului de judecată înseamnă compunerea acestuia din numărul de judecători prevăzuți de lege.

Inculpatul nu a criticat compunerea completului de judecată ci numai faptul că , în opinia sa hotărârea nu ar fi fost motivată de judecătorul care a pronunțat sentința cu motivarea că data tehnoredactării de către grefier a fost după data pensionării judecătorului.

Or conform datelor speței judecătorul a motivat personal hotărârea înainte de pensionare(înscriș olograf), dactilografierea ulterioară neafectând legalitatea acesteia.

În consecință legal potrivit art. 406 alin. 4 Cod procedură penală, hotărârea a fost semnată de președintele instanței în locul judecătorului pensionat.0,50 puncte

2. Este adevărat că potrivit dispozițiilor art. 291 alin. 1 Cod penal infracțiunea de trafic de influență se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani, fără ca legea să prevadă obligatoriu aplicarea pedepselor complementare și accesorii.

Însă potrivit art. 67 Cod penal aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi se face după caz, fie obligatoriu atunci când legea prevede această pedeapsă pentru infracțiunea săvârșită(alin 2), fie facultativ în condițiile alin. 1 a art. 67 Cod penal.

Or, instanța de fond chiar dacă textul de incriminare nu prevedea obligatorie aplicarea pedepsei complementare, a aplicat disp. art 67 alin. 1 Cod penal, apreciind îndeplinite cerințele legale.

În consecință nu este întemeiat acest motiv de apel, aplicarea pedepsei complementare fiind legală.

De asemenea este legală și aplicarea pedepsei accesorii având în vedere că potrivit art. 65 alin. 1 Cod penal pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării drepturilor a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară.....0,50 puncte.

3. Este legală interzicerea ca pedeapsă complementară și accesorie a dreptului prev. de art. 66 alin 1 lit. g Cod penal., deoarece inculpatul B.V., conform situației de fapt reținute, s-a folosit de funcția sa de procuror pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Prin modalitatea concretă în care comis fapta astfel cum rezultă din speță inculpatul B.V. a utilizat funcția de procuror într-o modalitate care atrage nedemnitățile sa de a mai exercita astfel de funcții judiciare.0,50 puncte

4. Este întemeiat motivul de apel referitor la obligarea la plata sumei de 500 euro pentru următoarele motive:

Din datele speței rezultă că suma de 500 euro a fost cheltuită de inculpat astfel încât se poate constata că suma în valută nu a mai fost găsită.

Instanța de fond a procedat legal la aplicarea măsurii confiscării sumei total de 500 euro prin aplicarea art. 291 alin. 2 Cod penal, însă trebuia confiscată suma prin echivalent în lei la cursul BNR din ziua executării având în vedere că suma în valută nu a mai fost găsită.0,50 puncte

NOTĂ- punctajul se acordă integral și în cazul în care în lucrare se menționează că de la inculpat se confiscă suma de 500 euro sau echivalentul acesteia în lei la cursul BNR din ziua executării (obligatia alternativă).

Instanța de apel consideră că este neîntemeiată critica referitoare la faptul că nu se poate reține vinovăția inculpatului B.V. în condițiile în care soluția adoptată de către procurorul în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria T. era una legală, situație în care intervenția lui directă, nu ar fi avut nici un efect și cea referitoare la faptul că nu rezultă în mod indubitabil că el i-ar fi promis inculpatului D.R. că va interveni la procurorul de caz.

Elementul material al faptei de trafic de influență cuprinde trei modalități normative, respectiv primirea (intrarea efectivă în posesia sumei de bani, a unui folos), pretinderea (formularea de către făptuitor nemijlocit, în mod expres sau tacit, a solicitării unei sume de bani, a unui bun sau alte valori), acceptarea de promisiuni (manifestarea acordului cu privire la promisiunile făcute sau banii/foloasele oferite de către cumpărătorul de influență).

Pentru existența elementului material și deci a infracțiunii de trafic de influență, nu este necesar ca pretinderea banilor sau folosului, acceptarea promisiunii de foloase ori a darurilor să fi fost urmată de executare, adică de satisfacerea pretenției sau de respectarea promisiunii de foloase.

Din datele speței rezultă că inculpatul B.V. a recunoscut că primit banii pentru a-l ajuta pe inculpatul D. R. să i se ușureze situația în dosarul penal în plus chiar a primit la prima întâlnire cererea de urgentare a soluționării cauzei formulată de D.R. pe care a făcut o mențiune olografă și a transmis-o prin fax către Parchetul de pe lângă Judecătoria T., ceea ce reprezintă mai mult cel puțin o promisiune implicită.

Art. 291 din Codul penal în vigoare față de art.257 din Codul penal anterior prevede o nouă condiție de tipicitate (nouă cerință esențială), necesară pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii, respectiv aceea ca făptuitorul să promită cumpărătorului de influență că îl va determina pe funcționarul public sau pe o altă persoană dintre cele menționate de lege să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Promisiunea poate fi explicită sau implicită, atunci când rezultă din împrejurări de fapt, iar infracțiunea există indiferent dacă intervenția promisă a avut sau nu loc și indiferent dacă s-a urmărit efectuarea unui act legal sau ilegal.

Este nerelevant, pentru reținerea infracțiunii de trafic de influență faptul că soluția adoptată de către procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria T., a fost una legală sau nelegală.
.....0,75 puncte

Soluția asupra apelului declarant de B.V.

În temeiul art.421 alin. 2 lit. a din Cod de procedură penală se va admite apelul declarat de inculpat și se va desființa în parte sentința atacată, în latură penală, și rejudecând se va dispune confiscarea de la inculpat prin echivalentul în lei la cursul BNR din ziua executării, a sumei de 500 euro. 0,50 puncte

NOTĂ – punctajul se acordă integral și în cazul în care în lucrare se menționează că urmează să se dispună confiscarea de la inculpat a sumei de 500 euro sau echivalentul acesteia în lei la cursul BNR din ziua executării (obligația alternativă).

C. Apelul declarat de către D.R.3.25 puncte

1. Este neîntemeiat primul motiv de apel referitor la nelegalitatea asistenței juridice și încălcarea dreptului la apărare în materia administrării probelor, pentru următoarele argumente:

Conform art. 91 alin. 2 și 5 Cod procedură penală, întrucât avocatul ales a lipsit acesta a fost înlocuit de avocatul din oficiu care a fost desemnat încă de la primul termen de judecată;

Chiar inculpatul a menționat că a fost de acord să fie substituit avocatul ale de avocatul din oficiu;

Martorul audiat și-a menținut integral declarația de la urmărire penală iar inculpatul D.R. și avocatul ales al acestuia nu au contestat proba constând în declarația dată de acest martor la urmărirea penală fiind aplicate pentru acest inculpat disp. art.374 alin. 7 Cod procedură penală, audierea de către instanță a respectivului martor fiind consecința contestării probei de către inculpatul B.V..

În consecință a fost respectat dreptul la asistență juridică și nu a fost încălcat dreptul la apărare în materia administrării probelor.0,50 puncte

2. Este neîntemeiat motivul de apel referitor la nelegalitatea decurgând din caracterul nepublic al ședinței de judecată, declarată de instanță de judecată pentru următoarele argumente: Conform art. 281 alin. 1 lit. c Cod procedură penală, determină întotdeauna aplicarea nulității absolute încălcarea dispozițiilor privind publicitatea ședinței de judecată

În consecință numai încălcarea regulii publicității ședinței de judecată este sancționată cu nulitatea absolută nu și a regulilor privind desfășurarea judecării în ședință nepublică, prev. de art. 352 alin. 3, 4,5 și 6 Cod procedură penală.

Împrejurarea că nu s-a procedat la scoaterea în afara sălii de ședință a celorlalte persoane prezente, conform art. 352 alin 6 Cod procedură penală nu are consecința să atragă nulitatea absolută, reglementată de art. art. 281 alin. 1 lit. c Cod procedură penală.

Inculpatul nu a invocat existența unei vătămări a drepturilor sale procesuale care ar putea să atragă incidența nulităților relative în condițiile art. 282 Cod procedură penală.0,50 puncte

3. Este neîntemeiat motivul de apel referitor la încălcarea dispozițiilor legale privind termenul de redactare a hotărârii pentru următoarele argumente:

Conform art. 406 alin. 1 Cod procedură penală hotărârea se redactează în cel mult 30 de zile de la pronunțare.

Termenul de redactare a hotărârii este un termen de recomandare iar nerespectarea acestuia nu afectează legalitate hotărârii judecătorești.

Cu privire la acest termen nu este incident art. 268 alin. 1 Cod procedură penală adică decăderea din exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen.

Acest ultim articol din Cod procedură penală are în vedere exercitarea unor drepturi procesuale ale participanților în procesul penal, redactarea hotărârii judecătorești nereprezentând exercitarea unui drept procesual al instanței; termenul de redactare a hotărârii judecătorești este impus de lege în vederea îndeplinirii obligației profesionale de motivare a soluțiilor dispuse în procesul penal.0,50 puncte

4. Este neîntemeiat motivul de apel referitor la nelegala individualizare a pedepsei pentru următoarele argumente:

Individualizarea pedepselor în cauze cu mai mulți inculpați se face în raport de 74 Cod penal separat pentru fiecare inculpat, criteriile de individualizare aplicându-se în concret în raport de situația fiecăruia dintre aceștia.

Împrejurarea că potrivit art. 291 alin. 1 Cod penal traficul de influență și art. 292 alin. 1 Cod penal cumpărarea de influență se prevăd limite de pedepse identice, de la 2 la 7 ani închisoare nu impune aplicarea aceluiași pedepse în cazul ambilor inculpați.

În ceea ce privește modalitatea de individualizare a executării pedepsei se constată că inculpatul D.R. a săvârșit fapta de cumpărare de influență astfel încât nu era îndeplinită condiția prev. de art. 91 alin. 1 lit. b Cod penal.

De asemenea noua infracțiune fiind comisă în termenul de supraveghere, potrivit art. 96 alin. 4 din Cod penal., era obligatorie revocarea suspendării și dispunerea executării acesteia nefiind incident cazul prev. de art. 96 alin. 6 Cod penal. noua infracțiune săvârșită fiind una intenționată. 0,50 puncte

5. Instanța de apel va respinge ca neîntemeiată critica inculpatului D.R., referitoare la neaplicarea dispozițiilor art. 292 alin. 2 din Codul penal pentru următoarele argumente:

Conform art. 292 alin 2 din Codul penal, există o situație în care un făptuitor nu se pedepsește pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, în ipoteza în care denunță fapta de cumpărare de influență înainte ca organele judiciare să fie sesizate cu privire la aceasta.

În această cauză există o sesizare din oficiu în 24 februarie 2015 și un denunț depus la parchet de către inculpatul D.R. în luna martie 2015, ulterior sesizării din oficiu, condiții în care nu sunt aplicabile dispozițiile art. 292 alin 2 din Codul penal0,75 puncte

Soluția asupra apelului declarant de D.R.

În temeiul art. 421 alin. 1 lit. b din Cod de procedură penală se va respinge ca nefondat apelul declarat de către inculpatul D.R., urmând ca, potrivit art. 275 alin. 2 din Cod de procedură penală inculpatul să fie obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat.....0,50 puncte.

Notă

Se depunteează cu un punct lipsa de acuratețe juridică de coerență în exprimare și de argumentație clară și logică.

Exprimările din motivarea soluțiilor sunt exemplificative, punctajul fiind acordat integral lucrărilor în care se menționează textele de lege și argumentele corecte.

Punctaj: 10 puncte

